6 % Obligationer,

— likställda med första inteckning — med halfårsvis förfallande räntor försäljas af

(160) **Ernst Gustafson.**

Ett högst intressant porträttalbum. Är ni intresserad af att följa med riksdagsarbetet, är det naturligtvis till stort nöje och gagn för Eder att ega ett album med porträtt af folkrepresentanterna äfvensom korta biografiska uppgifter, såsom angående ålder, antalet bevistade riksdagar, röstsiffrorna vid representanternas senaste inval, deras politiska färg m. m. En sådan bok lärer emellertid f. n. icke att få köpa, men inom kort kan ni *gratis* komma i åtnjutande af ett dylikt album endast genom att *prenumerera på Aftonbladet.*

Tidningen kommer nämligen att under riksdagens lopp utsända gratis till *alla sina prenumeranter i landsorten* ett prydligt porträttalbum af *Andra kammaren.* (Observera, att en stor del af kammarens ledamöter äro *nya* riksdagsmän för denna period.) Åt porträtten, hvartill förlaget kommer att verkställa vid *Aftonbladets egen nyinrättade, klichéatelier,* egnas stor omsorg.

Prenumerera derför ofördröjligen och helst för hela året på Aftonbladet. Priset är för helt år, postarvodet inberäknadt: å Veckoupplagan kr. 1,20, Dagliga Landsortsupplagan kr. 6, Dagliga Hufvudupplagan kr. 12.

Prenumerationsanmälare torde observera denna extra fördel för prenumerationsbevis: prenumerationsbevis, uppgift å prenumerationsamlarprovision, skyltar m. m. sändas gratis och franko. Alla nummer från årets början erhållas.

Är Ni redan prenumerant på Karlshamns Allehanda bör detta icke hindra Eder att äfven prenumerera på Aftonbladet, ty en hvar, som har intresse för det allmänna och har tillfälle dertill, bör hålla sig med *två tidningar, en hufvudstadstidning* och *en ortstidning.*

(8. T. A. 7509) (236)

G. T.-Ordens sjelfhjelpsföreningen. Resterande afgifter till **Lokalföreningen nr 126** härstädes skola inbetalas förr den 1 febr. I motsatt fall annulleras medlemsbrefven **utan afseende å person.**

Karlshamn, 20 jan. 1894.

(2330). **Lok.-förens:s uppbördsman.**

Den 27 januari.

Dagens namn är „*Chrysostomus* efter en af den äldre kyrkans namnkunnige lärare, i början eremit, sedermera biskop i Konstantinopel, landsförvist, död på 400-talet.

Bland märkligare händelser denna dag antecknas:

1229 utfärdades befallning till biskopen i Linköping, ärkediakonen härstädes i Gotland samt prosten i Wisby att hindra all handel med de hedniske ryssarne, så länge desse fortfore att bota och anfalla de till kristendomen omvända finnarne.

1812 besattes svenska Pommern af Napoleons trupper, kronans egendom derstädes ladas under sequester, och dess ämbetsmän och militärer bortfördes såsom fångar. Sveriges konung bröt nu vänskapen med Frankrike och slöt sig till Ryssland.

1813 utfärdades kungörelse, hvarigenom «Collegium Medicum» nyorganiserades och erhöll namn af Sundhets-Kollegium.

Karlshamn.

Karlshamns spritbolags räkenskaper för året 1 okt. 1892—30 sept. 1893 hafva nu granskats af dertill utsedde revisorer, hrr C. W. Rydberg, k. m:ts befallningshafvandes embud, frih. Aug. Leijonhielm, ombud för landstinget, S. P. A. Björkman och G. Hemberg, ombud för Karlshamns stad, samt J. A. von Bergen å Elleholm, ombud för hushållningssällskapet. Ur styrelseberättelsen återgifva vi följande:—

Utskänkningsrörelsen har af bolaget utöfvats å 5 ställen, hvaraf 3 still förtäring å ställets och tvenne för afhemtning. Af fastställde 9 utskänkningsrättigheter har en varit obegagnad.

Vid detta förfluttningsårs slut har inom sättet för utöfvandet af utskänknings- och utminuteringsrörelsen förefunnits följande af en väsentlig förändring skett, enär bolaget sjelf då öfvertagit all utminutering af brännvin och spritdrycker och endast öfverlåtit utminuteringsrätt af finare spirituosa åt en vinhandelsfirma.

Under förslutningsåret har inköpts 10,326,4 liter rårdcruvin à 66 öre, 21,372,3 à 69 öre pr liter 50 %. Dettta har i medeltal kostat bolaget 68 ½ öre pr liter 50 %. Råbrännvinet har förslutits af Svenska Spritförädlingens aktiebolaget. Medelkostnaden för absolut rent brännvin, levereradt å Lokalerna har varit 63,8 öre pr liter.

Försäljningspriset för brännvin har varit kr. 1,24 pr liter till afhemtning och kr. 1,34 till förtäring å stället, allt för 45 % räknadt.

Bolagets räkenskaper visa:

inkomster kr. 69,699,17; *utgifter* kr. 41,423,17.

Årets vinst till fördelning utgör således kr. 28,276.

Bolagets tillgångar utgjorde den 30 sept. kr. 33,324,17.

Uppgjord tabell visar att omsättningen af brännvin, alla slag, under året 1891—92 utgjorde 43,535,4 liter, under 1892—93 uppgått till endast 40,731,3 liter; alltså en *minskning* af 2,804,1 liter. Omsättningen af punsch och likör samt politursprit har äfven minskats de förra med 317,1 liter och den senare med 311 liter. Deremot har omsättningen af cognac, arrac och whisky *ökats* med 282 liter.

Afkoningar och förvaltning uppgå till kr. 5,441,78.

Herrar revisorer yttra till sist i revisionsberättelsen:

»Uti bolagets försäljningslokaler rådde, vid revisorernas besök, snygghet och ordning.

Då styrelsen med synnerlig omtanke och nit handhaft bolagets angelägenheter, och räkenskaperna äro med vanlig ordning och reda förda samt bokföringen verificerade, få vi tillstyrka full ansvarsfrihet för den tid revisionen omfattar.»

Sjöfarten för året öppnades i onsdags af gufeasen Sanko, kapten Pedersen, som hitkom från Danmark för att här intaga last af ved.

I haveri inkom i går i hårvarande hamn galeasen Oskar II, kapten Svensson. Fartyget som är hemmahörande här hade under resan sprungit läck, förlorat båten samt fått segler sönderblåsta.

Från Tyskland vill myndigheterna till försörjning i riket hitsända pigan Johanna Karlsdotter, som utvandrat från sin födelsebygd Högaböke här i länet. Redan år 1887 blef vo tre hennes tillhörige också barn till försörjning hemsända.

Två utställare från Blekinge märkas bland de 254 utställarne vid ostutställningen i Stockholm.

För mordbrand har häktats och intagit cellfängelse i Karlskrona länscellfängelse fattighjonet Alfred Julius Andersson från Persborgs fattiggård invid Ronneby. Han, som i andedrägten f. v. antändt en halmstack invid fattiggården.

Begärdt statslån. Ordföranden i arbetsdirektionen för Wierydsans reglering och Arsjöns sänkning, hvarigenom vattenstyrk mark inom Hoby och Backaryds socknar skulle torrläggas, har till k. m:t ingifvit ansökan om ett lån å 12,400 kr. ur ordinarie anslaget till enskilda afvattnings- och dikningsföretag, hvilket belopp utgör sökandenas andel i vattenaflednings- och dikningskostnaden.

På angifvelse af mjölnaren Olaus Nilsson i Hålaläcka bref hemmansegaren Lars Jacobsson å Ryedahl vid Listers härads rätt tilltalad för stöld. I afkunnadt utslag den 20 sistl. december blef Johansson fråndömd. Dermot domde rätten Olaus Nilsson, som genom sin angifvelse åstadkommit åtal för brott, hvara straffbarhete öfver två år kunnat följa, till fängelse två månader samt att till Johansson utgifva skadestånd af 200 kr. och ersätta rättegångskostnaderna m. m.

K. W.

Nidingsdåd. Då hemmansegaren Aron Larsson å Aspö i söndags morgse kom in i sin ladugård, fann han der tvenne hästkreatur och en ko i ett gräsligt tillstånd. Alla tre djuren syntes vara döden nära, och det dröjde ej heller mer än omkring en timme förrän hästarne dogo. Det betsas att kon blifvit skuren med knif i magen, men å hästarne syntes ej strax något spår af yttre våld, hvarför det antogs, att de blifvit förgiftade. Veterinär, som i dagarna besiktigat djuren, fann emellertid att äfven hästkreaturen blifvit stuckna med knif i magen, och att detta varit anledning till deras död. Kon lefde ännu i onsdags, men föga hopp finnes att hon skall kunna vederfås.

Man är nidingarne på spåren.

K. W.

Nära att drunkna var i tisdags gossen Ernst Svensson i Karlskrona, då han skulle gå öfver isen från Fiskarebron till Björkholmen. Han råddades emellertid af 13-årige Fritz Håkansson, hvilken, på hemväg från skolan, oförsiktigt begaf sig ut på den svaga isen och lyckades med tillhjelp af en stake, rädda den drunknande. Det är *andra* gången Fritz Håkansson räddat andra barn från att drunkna. För att par år sedan hade en liten flicka, sysselsatt med metning nere vid en af bryggorna vid Björkholmen, fallit i vattnet och skulle helt säkert omkommit, om ej hemälde Fritz Håkansson genast med kläderna på kastat sig i vattnet och lyckats få fatt i häret på flicken och rädda henne. B. L. T.

På förslag till häradshöfdingeembetet i Frosta domsaga hafva uppförts v. häradshöfdingarne H. Arrhenius och O. Carlquist samt advokatfiskalen H. Helmerz i nu nämnd ordning.

Konungen torde nu i det närmaste vara återstäld från sin sjukdom, men måste ännu några dagar på sina läkares tillrådan vistas på sina rum och får ej gå ut. H. m:t intog i torsdags för första gången efter sitt tillfrisknande middag tillsammans med sin uppvaktning.

Kronprinsessans helsotillstånd är i det stora hela oförändradt och hon hålles fortfarande bunden vid sängen. Förnätten mellan onsdagen och torsdagen var orolig; efternatten dermot lugn.

Kronprinsen och kronprinsessan hafva undanbedt sig afskedsuppvaktning vid jernvägsstationen vid afresan som skulle ske i går afton kl. half 8.

Frälsningsarmén har bildat ett aktiebolag. För att åt frälsningsarmén betrygga egendomen till samtliga sälle fastigheter och annan egendom både i hufvudstaden och i landsorten har i dagarne konstituerats ett aktiebolag, benämdt »Frälsningsarmén, förvaltningsaktiebolag».

Enligt den af k. m:t fastställda bolagsordningen skall all tillfvande vinst användas för befrämjande af frälsningsarmens verksamhet i Sverige. Styrelsen för bolaget utgöres af kommendör W. Ridsdel, fröken Hanna Ouchterlony och br Joh. Hellberg.

Neptunbolagets bergningsarbeten i utlandet. Enligt telegram från Southampton hafva nämda bolags ångare »Beloso» och »Hermes» i onsdags förtöjt och till Empress Dock i Southampton inför engelska ångfartyget Ossian om 640 reg.-tons dräktighet, som på resa från Bordeaux till Leith med last af koncking 120 tons vin, kork, hudar m. m. den 17 d:s strandat vid Brooks Point å Isle of Wight.

Årets försäkelsevecka. Vid allmänna försvarsföreningens verkställande utskotts senaste sammanträde beslöts att äfven under innevarande år hjelpa försvarsvännerna inom landet till åtskillnad af *en försäkelsevecka* till förmån för sjöförsvaret. Tiden bestämdes till den första veckan i mars, d. v. s. från den 4 till och med den 10 i nämda månad. Anteckningslistor eller sparbössor erhållas på requisition af försvarsföreningens expedition, Regeringsgatan 26, Stockholm.

Gyllene ord af generalpoststyrelsen. I en skrifvelse, som poststyrelsen i dessa dagar stäfft till postdirektörerne i Stockholm, Göteborg och Malmö samt postmästerne vid åtskilliga andra postkontor, der postelevkurser likaledes äro anordnade, har styrelsen fast uppmärksamhet på, att § 9 och 10 i de bestämmelser, som utfärdades den 7 september 1893 och afsägo att lända till efterrättelse för de postbjestemän, som hafva handledningen af postelever sig anförtrodt, föreskrefs bland annat, att postelevkursens föreståndare har dels att tillse, huruvida eleven iakttager det lugnt och tillmötesgående sätt mot allmänheten, dels att i den rapport, som kursföreståndaren skall efter elevkursens afslutande insända till styrelsen, meddela yttrande äfven om elevens lämplighet till postbjensten. Poststyrelsen fogar härtill dessa ord:

»Med hänsyn härtill anmodar styrelsen härigenom poståredirektören att uppmana vederbörande att vid handledningen af postelever hos dem inskärpa den oeftergifliga pligten för en postbjensteman att visa tillmötesgående mot allmänheten, att med tålamod mottaga gjorda förfrågningar äfven i sådana postala angelägenheter, rörande hvilka enligt tjenstemannens uppfattning den sörjande bort sjelf kunna i annan ordning förskaffa sig nödigt besked, samt att med höflighet och beredvillighet lemna de åskade upplysningarna, äfvensom att vid den korresponderande allmänheten betjenande, utan åtskillnad mellan de för postbjenstemannen kända eller okända eller mindre bekanta korrespondenter i högre och lägre samhällsställning, behandla alla lika.

Meddelande från allmänheten.

Huru skall sockerbruksfrågan i Blekinge lösas?

Alle från den stund frågan om sockerbetsodling i Blekinge togs väckte har den såsom hvarje annan betydelsefull fråga varit »brännande».

Tvifvet om möjligheten att med fördel odla sockerbetor i Blekinge hafde genom de resultat, som försöksodlingen visade och farhågan för att tillräcklig areal jord, passande för sockerbetsodling, icke skulle finnas, har genom de grundliga undersökningar, som i västra Blekinge egt rum, blifvit fullständigt undanröjd, så att ingående möjligheten för att sockerbruk att erhålla tillräcklig mängd betor råder numera icke någon skiljaktighet i meningar. Annorlunda är förhållandet, när fråga blir om platsen för ett blifvande sockerbruk.

Ledarne af ifrågavarande rörelse hafva med en ängslighet, som ej bådade godt om deras mening om sockerbruksfrågans slutliga lösning, åbjudit hvarje diskussion om platsen för ett blifvande sockerbruk med förskräckt, att den saken skall på ett för hela länet tillfredsställande sätt lösas. »Kyrkan skall stå midt i byn», hette det, men under allt detta lugnande tal ljödo på ganska nära håll signalerna till de blifvande striderna och de mera klarsynta sägo, huru det stora flertalet af dem, som, såsom det syntes, slagit sig till ro på denna lugnande lösen, i sin lilla vrå helt instinktmessigt rustade sig till den blifvande striden, förskansade sig i den meningen: Min lilla vrå ligger midt i byn». Man visste också att för sin mening åberopa goda auktoriteter, men allt var hemtadt från förhållanden, som icke fullt öfverensstämde med våra och tillämpadt utan tillbörlig hänsyn till dem, och i sin strafvan att tillgodose sig sjelf och icke hela länet glömde man, att skola vi blekingsbonar i allmänhet få tur af den turen, att sockerbruksfrågan hos oss kommit på den punkten, att den måste lösas, så måste vi lösa den **med hänsyn till våra egendomliga förhållanden.**

Individualitet är icke svenskens starka sida, och tro vi, att sockerbruksfrågan hastigare nått en gynsam lösning, om vederbörande bättre förstått uppfatta ställningen och mera än som skett tagit hänsyn till de för länet egendomliga förhållandena, ty hade så skett hade säkerligen mera öfverenstämmelse mellan de tidigare utlåtanden och sednare strafvanden visat sig, och de sednare hade gått ut på att finna den för länet **i sin helhet** mest passande platsen för ett sockerbruk.

Vi tro då, att frågan blifvit om blott två platser, nämligen Karlshamn och Ronneby. I striden mellan dessa både ängslighet Ronneby stadt med segern, om icke särskilda förhållanden hade tungt vägande lagt sig i vågskalen till fördel för Karlshamn, ja så tungt vägande, att vi äro fullt säkra på, att hvarje annan för en sockerbruksanläggning ifrågasatt plats numera kan anses omöjliggjord. Dessa tungt vägande förhållanden äro dels sådana, som ligga i befintligheten af en för ett sockerbruk fullt passande byggnad med dertill behörige ångpannor, ångmaskiner, pumpar, rörledningar, m. m., i förutsättningar för fullt tillfredsställande anordningar för fabriksverksamheten, i fabrikens läge utmed Karlshamns hamn och jernväg samt vid 3 jernvägars sammanträffande; dels af ekonomisk natur, i förhandsvaron af penningar, tillräckliga för anläggnings- och rörelsekapital.

Föga har väl sparats för att misskreditera detta förslag, och om vi inkunna förstå, att det mötts med misstänksamma blickar, så hade det dock varit oppositionen värdigare, om den varit efter en sammanhängande plan framstält de anmärkningar, som de af en sådan funnit anledning till!

En del historier som utslungats hafva burit vidtgående skuld till hvarje framsprungit ur fantasien och falla förr eller senare på sin egen orimlighet; dem kunna vi också godt lemna utan afseende.

En del anmärkningar äro sådana, att de tydligen vittna om tro på innebörden i och fruktan för förslaget om en fabriksanläggning i Karlshamn, och detta för egna planers skull. Hvem har väl verkligen trott på förverkligandet af förslaget om ett sockerbruk i Söderåsberg. Derför har det ju också aldrig tagits med i räkningen i den strid, som förts i sockerbruksfrågan.

En del af anmärkningarne af sistnämnde slag kunde kanske vara skäl att egna någon närmare pröfning åt, men — få vi först göra tillkänna, att vi visst icke ondgöras ens öfver de anmärkningar, som vittna om ett förhastadt eller ogrundadt bruk af kritiken.

Det har sagts att sockerbruksfrågan väckts till lif i östra Blekinge, och att detta förhållande berättigar den delen af länet till det afgörande inflytandet på frågans lösning. Med all respekt för förstfödslorätten, så synes oss, att, om den äldre brodern befinnes underlägsen i vissa för hans stillvaxing väsentliga qvalifikationer, såsom att kunna på bästa sätt tillgodose hela familjen med det goda, som den är i behof af, bör han i ett fall som detta tvåda tillbaka och vara tacksam att hans yngre broder är i besittning af gåfvor, som han saknar.

En anmärkning hvaraf man säkerligen vänatat mycken effekt, och som nog också på många håll haft den åsyftade verkan, är den, att den för sockerbruk afsedda fabriksbyggningen skulle dels i sig sjelf dels på grund af bristande ordinarie kring- af transporter vara odaglig till sockerbruk och till stöd för det påstående har man åberopat auktoriteter, utaf hvilka den ene enligt såvitt referat från mötet i Karlskrona d. 12 jan. som enligt eget muntligt meddelande besett fabriken och omgifningarne i mörkret. Denne auktoritets omdöme kan man således icke utan alldeles seregna förhållanden fästa något afseende vid. Då på nämda möte äfven de synnerligen framstående fackman åberopats till stöd för påståendet, att ofvannämda fabriksbyggnad och omgifningar äro alldeles odugliga för ett sockerbruk, och vi från 3 personer hört samme fackman åberopas till stöd för platsen att förändra ifrågavarande fabriksbyggnad till sockerbruk hafva vi förskräckt oss samme fackmans skriftliga utlåtande i saken. Han säger, att han hyste betänkligheter angående utrymmet omkring Karlshamnsfabriken, att han ansåg att Karlshamnsfabriken kunde ändras till sockerfabrik, såvramt nämda olägenheter icke läggo hinder i vägen, att han af ritningen och samtal med ingeniör från Kockums verkstad ytterligare blifvit stärkt i sin åsigt om fabriksbyggnadens lämplighet för ifrågavarande ändamål. Således äterstår blott hans *betänkligheter* angående utrymmet.

Nå, säger man, det var just det vi menade, att omgifningarne lade odfvervinneliga hinder i vägen för ombygnadet af ifrågavarande fabrik till sockerbruk. Vi kunna då lugna vederbörande med det meddelandet, att ett efter vårt begrepp genialiskt och synnerligen praktiskt förslag till undanröjandet af de sodfvervinneliga hinderna blifvit uppgjordt, som på ett för bolaget såväl som sockerbetsleverantörer fullt tillfredsställande sätt löser den svåra uppgift, som det tränga utrymmet invid fabriken ställt.

Det har anmärkts, att jernvägsfrakten till Karlshamn från östra Blekinge blir för dyr. Den blir emellertid icke dyrare från östra Blekinge till Karlshamn än från jernvägsstationerna i västra Blekinge till platsen för ett sockerbruk i östra Blekinge och det är att hoppas, att det intresse, som Mellersta Blekinges jernvägsstyrelse visat för tillgodoseendet af sockerbruksfrågorna utveckling i östra Blekinge, skall komma sockerbetsodlarne till del, äfven när det blir fråga om att sända betorna vesterut. Betodlares och jernvägens intressen kunna då på ett lämpligt sätt samtidigt tillgodoses.

Det har anmärkts, att det är utlåndingar, som släppa till penningar och skörda vinsten.

Vi fråga, kunna vederbörande säga om hufvudsakligen landtbrukare eller egare af sockerbruket få största fördel af denna sockerbruksindustri. Skulle vederbörande vara emot på att för en sockerbruksanläggning i östra Blekinge låna utländskt kapital, eller att tillåta en utländsk kapitalist der bygga ett sockerbruk. Da mot garantier, säges det. Vet vederbörande, att tillgodsta garantier icke finnas. Vi kunna tryggt säga, att företaget är i ekonomiskt afseende solidt, att förhållandena möjliggöra ett fullt tillfredsställande sätt för de derbörande egare både kan och skall sörja för, att både sockerbruket och anordningarna vid detsamma blifva fullt tillfredsställande.

Då nu ett sockerbruk i Karlshamn icke blott har goda utsigter för sig, utan inom kort kommer att visa sig vara en verklighet och på grund af förhållandena flere sockerbruk inom provinsen icke äro tänkbara, så frågas, huru skola jordfrukterne förhålla sig till detsamma. Naturligtvis såsom de ras intresse bjuder, hvaron försöksodlingarne under fjolåret kunnat lemna hänlomar, hvilka säga oss, att det torde sättningar finnas för odling af sockerbetor, intaga dessa af alla våra åkerfälten odlade landsväxter obestridligen första rummet såväl för sin afkastning i penningvärde, som äfven trygghet att få jemna och rika skördar. Att under sådana förhållanden odlingen af sockerbetor kommer att af hvarje om sitt jordbruks framåtskridande mån landtbrukare bedrifvas, så långt förhållandena tillåta honom, är ju tydligt. Med fullt användande af det naturliga uti att hvarje dugtig lokalpatriot årligt och moligt strafvar för att draga något med sig, som är till gagna och gäld allmänna så nära som möjligt den plats, han är satt att i första hand tillgodose samt med beklägande af att sockerindustriens framtid enligt sakkunniges utsående ter sig på ett sätt, som omöjliggör två sockerbruk i länet och då, såsom vi i början af denna uppsats togo oss friheten uttala, sockerbruket kommer att bör lösas på den i början lagda grunden d. v. s. med hänsyn till *hela* länets intresse och då följdt af alldeles särskilda förhållanden Karlshamn kommit i det alldeles särskilda läget att framför Ronneby få hfva consumma till en för hela länet lycklig lösning, så strafvandet att, rätt sedt, den enes bästa också är den andres.

Blekingsbo.

Underrättelser från sjön.

Femtio år på hafsbotten. Norska barken "Elsa Andersson" har till Galveston, Texas inbogserat vraket af en *segelek* brigg, som gick under för femtio år sedan. En submarin jordbåning bragte vraket åter upp till dafsytan. Hela skeppsskrofvet var betäckt med musslor och sjögräs. Mot förväntan fann man endast en obetydlig del af de nedre skeppsrummen fylld med vatten. I kaptenens kajuta påträffade man flera järnkister. De häri befintliga dokumenterna hade förvandlats till en grötlik massa och en laddersäck hade blifvit så hård, att man måste sönderslå den med en yxa. I säcken fanns ett tusen engelska sovereigns från 1809. Likaledes anträffade man här flere ur och en personuld, hvilka naturligtvis af hafsvattnet gjorts fullständigt värdelösa. Slutligen fann man också tre menniskoskelett i fartyget.

Rättegångsärenden.

Bråkne häradsrätt den 15 och 16 januari.

Ordf. v. Auditören Ek.

För **vållande till förmannen August Carlssons död** hade kronolänsman O. E. Sandberg efter länsstyrelsens förordnande tilltalat befälhafvaren å fangarn Ribbeck kaptejn Daniel Paulsson. Som bekant dödades Carlsson under lastning å nämda ångare, derigenom att lastbommen förlorade sitt fäste vid fockmasten och träffade Carlsson i hufvudet med nämnda sorgliga påföljd. Anstäldt vittnesförhör visade emellertid till fullo, att kaptenen ej har ansvaret för det skedda, som måste anses som ett rent olycksfall och blef derför åklts talan ogillad.

"När rågen togs" i förfjol, hade en fager ungmö och en dräng slutit en bekantskap, hvaraf frukten blifvit en liten kry verldsmedborgare. Den tillämnade pappan hade emellertid dåligt minne; men efter några små erinningar från rättens ordförande uppvaknade minnet, men inte faderskänken ty det fins många andra som gå lika nära att betala som jag.» Det blir utslag nästa gång.

Att slå länsman brukar vara ett dyrt nöje, men ett par ungdomar från Hoby se inte på hvad de kosta på sig i den vägen, och nu stodo skräddaren Moritz Jonsson och Ola Andersson Pråk tilltalade, för det de en dag förlidet år öfverfallit och slagit t. f. kronolänsmannen Fridolf Sandberg så illa att han måst komma under läkarebehandling. Båda nekade, men det vardt dock genom vittnenas utsago konstateradt, att Sandberg omedelbart, innan Jonsson öfverföll honom, varit utan skador, men att han efter några minuters brottning med Jonsson tillfogats, utom andra mindre skador, två väldiga slag i ansigtet nära venstra ögat, så att blod flutit och hufvudet svullnat upp. Det blir nu fråga om ansvarsfrihet eller ej.

Styfmoderligt hade flickan Ida Amanda Jonasdotter blifvit behandlad i sitt föräldrahem, sedan fadern hemmansegaren Jöns Pettersson i Säfsjöstorp i Hoby sig. Så hade hon ofta fått gå till skolan utan mat samt i den bistraste vinterkölden ej haft annat än en bomullsklädning att skyla sig med. Det lunde ej flickans förmyndare, som tillika är hennes morfar, tillåta, och han tog derför flickan till sig men begärde nu, att den omenskliga styfmodern skall betala hennes kostråll med 33 öre om dagen. Fadern nekade, att flickan blifvit illa behandlad, men vittnen hördes som delvis stryfvo förmyndarens uppgifter. Utslag afkunnas vid nästa sammanträde.

Att kaffe på maten skulle smaka, tyckte sig torparesonen Alf Johansson från Danstorp, när han för någon tid sedan i sällskap med sin far återvände till sitt hem i Gungvala från ett besök i staden. När det snyggta paret hunnit till nämdeman John Dahlboms bostad invid vägen i Gungvala, begärde den drifstelige in och, då Johansson ej ville sätta sig emot, tillades de hans hustru att koka kaffe åt dem. Men denna ansåg förmodligen, att sällskapet fått tillräckligt med »vätte» i sig förut och ville derför icke komma med någran samt sände bud efter nämndemannen, som gick på åkern och plöjde. Når han ville säga åtgärna frideständerne, tog ingen denar större sorg om sitt manshufvud» och började kasta på Dahlbom, medan fadern höll fast honom vid armen. Den nämndemannen hade ärmarne från och med en skicklighet, som skulle hedrat en kanonkung, grep han stenarne i flykten och afvände sålunda all skada. Men när man inte når ut vare, blir det trötsamt i längden att stå och kasta boll så der, hvarför nämndemannen frejdigt sig från fadens omfamning och savaneerade in i sitt hus, som derpå tillbommades. Nu vardt Alfred Johansson riktigt rasande; under utstötande af de vildaste hotelser emot nämndemannens lif, rusade han emot de stängda dörrarne, hvilka han med sparkar och stenslagning så väldsamt bearbetade att grannarne trodde, det var rof vare i gården. Då Alfr. Johansson emellertid ej lyckades komma in beslöt han att till tröst i förteten upphöra med sina bekingsdans på vägen, som går förbi nämndemans fönster. För att vara ledigare afklädde han sig med faderns tillhjelp alla klädesplagg och upförde derefter till de vägfarandes uppbyggelse allehanda konstiga dansar och tiroliga luftsprång. Efter att han fortsatt på det viset i fyra runda timmar, hade ändtligen den svala qvällen afkylt det hetsiga bekingsblodet, så att vår man plockade upp sina kläder och med dem på armen vandrade hem.

Rätten fick ej nöjet göra personlig bekantskap med dansmästaren, som denna gång upptridde genom ombud; af förekommen anledning skulle emellertid Johansson hemtas till nästa sammantråde.

Berserkagång genom gatorna i Hoby by gick härom dagen torparen Martin Pettersson från Hjertonemåla efter att i sällskap med sin svåger och en del annan hygglig ungdom hafva druckit en oräknelig mängd sopar samt sköljt ner dem med bier. Då sällskapet efter ett godt dagsarbete skulle bege sig hem rann sinnet öfver Martin Pettersson, så att han fattade en stor knif i hvardera handen och under vildt tjutande började springa genom gatorna i Hoby, utdelande hugg emot hvem som kom i hans väg. Till all lycka gjorde han ingen annan skada än att han rispade sönder kläderna på två personer samt satte skräck i en del qvinnor och barn, hvilka fingo bråkt att undslippa det dan hans vilda raseri. Till sist tvang han sig att få åka med en passerande landtbo, hvilken emellertid körde af i förspräng med den vilde mannen till kronolänsman Håkansson, som gaf honom logis öfver natten i finkan. Martin Pettersson kom ingenting ihåg af sina bedrifter, men som vittnena hade bättre minnen, fick den tilltalade sota för sitt välförhållande med tre månaders fängelse för resande af lifsfarligt vapen samt 20 kronor för fylleri och öljud.

Stockholm.

Stor import af korgpil. Med ångaren Wisborg anlände till Stockholm häromdagen från Stettin omkring 2,000 bundtar s. k. korgpil.

Egendomligt är att man ej här i landet bryr sig om att odla detta trälag som skulle växa nästan öfverallt i Sverige, till och med på jord som i öfrigt är i det närmaste oanvändbar.

Landsorten.

Hårdt pröfvad familj. För 32 år sedan skulle hemmansegaren Jakob Bingström från Gothems socken å Gotland söka sin lycka i Amerika och afyttrade för den skull hela sin jordegendom. Försedd med en resskassa på 1,000 kr tillika med ett bref på 20 kr. och en amerikansk vexel, hvilka tillika med andra värdefulla saker voro nedlagda på bottnen af en koffert, anträdde Bingström med sin familj Amerikaresan. Men de hunno ej längre än till Visby, der de blefvo bestulna på hela sin resskassa. Hustrus guldringar och vexeln voro de enda som tjufven lemnat qvar. Ruinerad och förtvifiad måste Bingström återvända till sin hemort, der han stod hemlös och utan annat skydd för sig och sin familj än det som väfvilige grannar beredde honom. Men han förlorade ej modet, utan började på nytt att arbeta, och efter mycken strafvan fick han ånyo ett hem för sig och de sina, men genom en långvarig process, som öppnades mot den han misstänkte för stölden, men mot hvilken inga bevis funnos, höll Bingström ånyo på att förlora hvad han efter så mycket strafvande lyckats förvärfva sig.

Men ännu en svår pröfning hade han att genomgå: han nedlades på sjukbädden och blef under långvarigt lidande i 21 långa år. Hans dogtiga prästiga hustru höll dock hemmet i godt stånd, uppfostrade sina sex barn till nyttiga dugtande samhällsmedlemmar, hvilka gjorde sina hårdt pröfvade föräldrar glädje och heder. Den 8 d:s fick hon tillsluta ögonen på sin äldrige make, som då gick ur tiden och för hvilken hon varit ett stöd och en hjelp i sorgens och lidandets tider, skrifver en meddelare till Aftonbladet.

En pligtförgäten familjefar. Sistl. trettondedag på eftermiddagen hade en arbetare, boende å en torpligenhet söder om Borås, begifvit sig till ett grannhem för att göra en del af natten fördrefs med kortspel och ymnigt förtärande af spritvaror. Frampå morgonen hemkom mannen, betydligt rusig, samvid han genast började att misshandla hustrun. Ett makarnes barn, som låg i en vagga, började då att gråta, då den rusige karlen tog barnet ur vaggan samt började att misshandla äfven detta, så att det erhöll flere blånader och märke å kroppen. En närboende gick genast befallde derefter gå ut i skogen och hemta en yxa och sedan denna erhållits, högg han sönder vaggan i småbitar och bar dessa till vedboden. Derefter började han söndersla nämnog allt, löst som fans inne i stugan och begaf sig derefter till köket, der han söndersög kvickstol och annat tillgängligt bohag. Hustrun jemte barnet måste fly ur huset och sökte skydd hos grannarne samt vågade ej återvända till sitt hem förr än middagen.

Mannen lärer i nyktert tillstånd vara en duglig arbetare, men då han blir rusig kommer berserkaseriet öfver honom, så nog gjorde han bäst uti att undfly glasset — skrifver en meddelare till Borås Tidning.

Ett brutet klöfverblad. I en undangömd vrå i Hamre by utanför Arboga stär en liten stuga, i hvilken under en lång följd af år left en liten familj, en moder med två barn. Modern, enkan Anna Margareta Bergström, har i dagarne af ändsjuk ingen dagars sjukdom, gått hädan i den höga åldern af 87 år. Här är intet anmärkningsvärdt, men hvad som förtjenar omnämnas är den trohet, det tålamod och den kärlek, hvarmed hon vårdat dessa sina barn, en dotter som nu är 58 år och hvilken, född krympling, aldrig kunnat stå på sina ben,